

[Arbejdsministeren]

havde måske lidt svært ved at forstå, hvorfor hr. Ninn-Hansen og hr. Ellermann-Jensen var betænkelige ved at foretage en tilpasning i reglerne om anbringelsesmuligheder for dyrtidsfonden og ATP på linje med det, der blev gennemført af et stort flertal her i folketinget for pensionskassernes og forsikrings-selskabernes vedkommende. Jeg håber imidlertid ikke, at disse indlæg vil føre til en helt urimelig forskelsbehandling mellem Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP på den ene side og andre lignende institutioner på den anden side.

Er der et ligestillingsproblem på andre områder, er vi selvfølgelig parate til at drøfte det i udvalget. Det har altid været sådan, at ATPs regler om anbringelse nøje fulgte de regler, der gjaldt for pensionskasser og forsikrings-selskaber, og det har også været et flertals opfattelse her i folketinget, at LD-fondens anbringelsesmuligheder skulle svare nøje til ATPs eller i hvert fald ligge meget tæt op ad ATPs regler.

Jeg skal til hr. Ellemann-Jensen, som jo kritiserede den langsommelige behandling, sige, at demokrati kan være en besværlig mekanisme at operere med. Vi kunne sagtens have fremskyndet dette forslag, hvis vi havde sagt af hensyn til hurtighed og effektivitet, at vi så stort på, hvad bestyrelsen i ATP og bestyrelsen i Lønmodtagernes Dyrtidsfond mente om lovgivningen, men det er der altså ikke tradition for på arbejdsmarkedet. Når de bestyrelser, som er givet et ansvar, og hvor en række personligheder fra både lønmodtagerside og erhvervsside er repræsenteret, ønsker tid, må der gives dem den fornødne tid. Vi fremsatte forslaget over for de to fonde kun få dage efter, at industriministeren over for os havde oplyst, at det var nødvendigt med lovgivning, og vi fremsatte lovforslaget for folketinget dagen efter, at vi havde fået svaret fra ATPs bestyrelse. Det kan vel næsten ikke gøres hurtigere, medmindre man altså er parat til at se stort på, hvad bestyrelsesrepræsentanterne mener.

Jeg skal i øvrigt fremhæve, at der i LDs bestyrelse er 100 pct. tilslutning til forslagene, at der i ATPs bestyrelse er enstemmig tilslutning til forslaget vedrørende indeksobligationer og alene betænkeligheder fra arbejdsgiverside vedrørende spørgsmålet, om man tilstrækkelig grundigt har overvejet alle aspekter af de nye anbringelsesmuligheder,

men altså ingen principiel modstand mod den tilpasning, der her sker.

Jeg håber meget på et positivt og grundigt udvalgsarbejde.

Ninn-Hansen (KF):

Adgangen til at investere i indeksobligationer er vi jo enige om, altså ændringen i lovforslag nr. L 174 af bestemmelserne i § 26, stk. 2, litra a og b. Den kan arbejdsministeren få igennem i eftermiddag, hvis han kan foranledige en anden- og tredjebehandling. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Så kan fondene gå hen og købe op.

Jeg går ud fra, at når arbejdsministeren ikke udtaler sig om mulighederne for at opkøbe, før loven er ændret, så er det, fordi jeg opfattede arbejdsministeren rigtigt, og at vi har regeringens garanti for, at så længe der ikke er gennemført en lovgivning, der er trådt i kraft, kan man ikke gå ud og købe disse obligationer. Det afhænger helt af regeringen, hvornår man vil have det igennem. Det kan man få hurtigt.

Derimod kan det ikke gå så hurtigt med den anden del af det. Arbejdsministeren sagde selv: der skal ikke være nogen urimelig forskelsbehandling. Hr. Ellemann-Jensen og jeg har påpeget en forskelsbehandling, og nu vil vi gerne have tingene klaret. Vi skal have industriministeren ind i billedet. Det vil industriministeren komme, hvis man opretholder forslaget på det punkt og sagen skal til udvalgsbehandling. Jeg er selvfølgelig glad for arbejdsministerens bemærkninger om, at der ikke skal være nogen urimelig forskelsbehandling. Jeg går ud fra, at dette også må omfatte investeringsforeninger, så de skal have samme ret til at anbringe midler i de enkelte virksomheder, som man ønsker fra regeringens side at dyrtidsfonden og ATP-fonden skal have. Men allé disse ting kan vi tage op i udvalget, og det bliver de. Selv om vi meget gerne vil se arbejdsministeren, kan jeg se, at der er vældigt behov for, at vi også får industriministeren med ind i de drøftelser – og måske endda skatteministeren, med alle de trusler, der i i øjeblikket rettes imod fonde.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil sandelig ikke bebrejde arbejdsministeren, at han vil høre de involverede besty-